

en de vlieger vliegt recht omhoog. De vlieger trekt me vele meters van m'n plaats. Het is overduidelijk, alle ingrediënten voor een topdag zijn aanwezig.

Terwijl de vlieger boven me hangt zoek ik naar m'n buggy. Ik stap in en beweeg de vlieger naar beneden, meteen sprint de buggy weg, de teller geeft al snel 40km/u aan. Het zand stuift op, het enige wat te horen is is de wrijving van je buggy op het strand. Het strand ligt er ideaal bij en er zijn veel hogere snelheden mogelijk. De vlieger enkele keren omhoog en omlaag sturen resulteert al

op de voorgrond je vlieger, je buggy onder je horen razen en de zee op de achtergrond te horen.

Na vele kilometers rijden kom ik uitgeput terug bij de spullen, even bij de vele buggyers kijken die iets later gekomen zijn. Uiteraard wordt er over weinig anders gepraat dan over de prachtige dag die nog maar half voorbij is en over de vliegersport. Na de pauze besluiten veel mensen om ook nog een ritje te maken. Het wordt steeds drukker op het strand, vele tientallen vliegers hangen verspreid over het strand in de lucht. Een even

Toelichting op het verhaal.

Het hierboven geschreven stuk is geschreven om een impressie te geven van een ideale dag op het strand. Als basis heb ik mijn eigen ervaringen gebruikt en in sommige stukken is dat terug te vinden. Het strand waar ik over praat is het Vuurtorenstrand van Ouddorp. Het strand is één van de betere buggystranden in Nederland en ik ben daar zelf zo vaak mogelijk te vinden.

De materialen die op de beschreven dag gebruikt werden door mij zijn de volgende: De buggy is een Libre Vmax met big-foot lights, ik heb hiervoor gekozen

snel in snelheden van meer dan 60km/u en de lijnen beginnen door toedoen van de wind te fluiten. De snelheid wordt steeds hoger en de adrenaline stroomt door je lichaam.

Het moment om de buggy te draaien is daar, ik stuur de buggy meer tegen de wind in om vaart te minderen, de buggy verliest grip en glijdt enkele meters weg. De buggy daarna meteen de andere kant opsturen waardoor de hele bocht in één grote slip genomen kan worden. De vlieger trekt me door de bocht heen en de terugtocht kan beginnen. Een tocht langs de kustlijn deze keer. Niets mooiers dan

mooi als indrukwekkend gezicht.

Na 5 uur lang op het strand te zijn geweest wordt het tijd om op te ruimen, het is weer een lange dag geweest, ik ga nog even op het strand zitten, kijkend naar het strand zie ik in m'n gedachte mezelf weer rijden, wat een heerlijke dag was het toch. Een uur later liggen alle spullen weer in de auto en stap ik zwaar vermoeid maar voldaan in m'n auto en op dat moment beseft ik dat er dik 16 miljoen mensen zijn die dit nog nooit meegemaakt hebben. Op dat moment droom ik weer weg, weg naar het strand en ik prijs mezelf gelukkig.

Ferdi Dörr, Rozenburg.

omdat ik zelf vrij lang ben en snelheid en comfort erg belangrijk vind. De vlieger waarmee gevlogen wordt is het nieuwe model Bora, de 3.0. Deze vlieger is sinds begin december in mijn bezit en ik ben er erg tevreden over. Ik haal er bij lange na nog geen 100% uit maar op dagen als deze voel je de enorme potentie. De verdere materialen behoeven geen uitleg maar in het kort zijn dit: Dynema lijnen, Ozone handgrepen en een Peter Lynn zitharnas.

Foto's van: Jan-Willem Bruijsten, Jordi Krello en Bram Vank.